

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

33 **מִן דְּצִבְאָ דְנִהְיָ נִפְשָׁהּ נִבְרִיָּהּ וּמִן דְּנִבְרִיָּהּ דְּנִפְשָׁהּ**
 erunt duo nocte quod in illa vobis ego dico seruat eam
 נְהִירָהּ 34 **אִמְרָא אֲנִי לִכְוֹן דְּבַהּוּ לְלֵיאָה לְרִינָהּ נְהוּן**
 & duz relinquetur & alter assumetur vnus lecto in vno
 בהֲדָא עֲרֵסָא חֲדָא נְתַדְבְּרָא וְאַחֲרָנָא נְשַׁתְּבָק 35 **וְתַרְתִּין**
 duo relinquetur & alter assumetur vna simul molentes erunt
 נְהוּן טַהֲנִן בְּחֲרָא חֲדָא תַתְּדַבְּרָא וְאַחֲרָנָא נְשַׁתְּבָק 36 **וְתַרְתִּין**
 responderunt relinquetur & altera assumetur vnus in agro erunt
 נְהוּן בְּחֻקְלָא חֲדָא נְתַדְבְּרָא וְאַחֲרָנָא נְשַׁתְּבָק 37 **עֲנִי**
 illic corpus vbi eis dixit Dñs noster vbi ei & dicunt
 וְאִבְרִין לֵהּ לְאִיבָא מִרְן אִמְרָא לְהוֹן אִיבָא דְפִגְרָא תַמֵּן
 aquilæ congregabuntur
 נְתַכְנִשׁוּן נִשְׂרָהּ 38

caput
קְפִלְאוּן יוֹם
 ieiunij præcedentis sabbathi in vespera lectio

קְרִינָא דְרַמְשָׂא דִּשְׁבַתָּא קְרִמִּיתָא דְצֹמָא
 effect ratio & nō orarent tēpore vt in omni parabolā etiā autem eis dixit
 אִמְרָא לְהוֹן דִּין אַף מַתְלָא דְבַכְלָא עֲדָן נְצַלְוֹן וְלֹא תֵאֲמֹן
 Deū qui vna in ciuitate erat vnus iudex ipsis
 לְהוֹן 2 **דִּינָא חֲדָא אֵית הוּא בְמַדְיִנְתָּא חֲרָא רַמֵּן אֵלֵהָא**
 vidua erat abscondens se nō hominibus & ab erat timens non
 לְאֵרְחֵל הוּא וּמִן בְּנִינְשָׂא לֹא מַתְכַּחַד הוּא 3 **אֵרְמֵלְתָא**
 & ait ad eum suie & veniens illa in vrbe erat vna autem
 דִּין חֲרָא אֵית אוֹת בְּמַדְיִנְתָּא הִי וְאַתִּיא הוֹת לֹתוּתָא וְאַמְרָא
 multo tempore erat volens & non litis meo domino à vindica me
 חֲבַעֲיִנִי מִן כְּעַל דִּינִי 4 **וְלֹא צִבְאָ הוּא זְבָנָא סְנִינָא**
 & ab ego timco non Deo à si apud se dixit verb postea
 בְּתַרְכֵּן דִּין אִמְרָא כְּנִפְשָׁהּ אֵן מִן אֵלֵהָא לֹא רַחֵל אֲנָא וּמִן
 mihi molestiā exhibet quia tamen me abscondo non hominibus
 בְּנִינְשָׂא לֹא מַתְכַּחַד אֲנָא 5 **אִפֵּן מַטְל דְּמֵלְאִינָא לִי**
 sit tempore in omni ne vindicabo eam vidua hæc
 חֲרָא אֵרְמֵלְתָא אַתְּבַעֲיָה דְלִי בְכַל עֲדָן תְּהוּיָא
 mihi molestia veniens
 אֵתִיָּהּ מַחֲרָה לִי 38

33 **ὅς ἐστὶν ζῶντων τῶν ψυχῶν αὐτῶν ὡς εἶπεν, ἡ πολεῖς αὐτῶν, καὶ ὅς ἐστὶν ἄπο λείψαν τῶν ζῶντων αὐτῶν.**
 34 **καὶ λέγει ὁ κύριος τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι ἐστὶν δύο οὗτοι καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κύριος ἡ ἀφ᾽ οὐρανοῦ ἐστὶν ὁ θεὸς.**
 35 **ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶν, ὁ θεὸς ὁ οὐρανοῦ καὶ ὁ θεὸς τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.** 36 **ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶν, ὁ θεὸς ὁ οὐρανοῦ καὶ ὁ θεὸς τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.**
 37 **καὶ ἡ πολεῖς αὐτῶν, ὡς εἶπεν, ἡ πολεῖς αὐτῶν, καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.**
 38 **καὶ ἡ πολεῖς αὐτῶν, ὡς εἶπεν, ἡ πολεῖς αὐτῶν, καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.**

1 **Ελεγε δὲ καὶ ὁ κύριος τῶν οὐρανῶν αὐτῶν, ὅτι ἐστὶν δύο οὗτοι καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.** 2 **καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.** 3 **καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.** 4 **καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.** 5 **καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ κύριος ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.**

33 Quicumque quaesierit animam suam saluam facere, perdet illam: & quicumque perdidit illam, viuificabit eam.
 34 Dico vobis, in illa nocte erunt duo in lecto vno, vnus assumetur, & alter relinquetur.
 35 Duz erunt molentes in vno, vna assumetur, & altera relinquetur.
 36 Duo in agro, vnus assumetur, & alter relinquetur.
 37 Respondentes dicunt illi, Vbi Domine? Qui dixit illis, Vbi cūque fuerit corpus, illic congregabuntur & aquilæ.
 38

CAP. XVIII.

1 **D I C I T A T** autem & parabolam ad illos, quoniā oportet semper orate, & non deficere, dicens,
 2 **Iudex** quidam erat in quadam ciuitate, qui Deum non timebat, & hominem non reuerbatur.
 3 **Vidua** autem quædam erat in ciuitate illa: & veniebat ad eum, dicens, Vindica me de aduersario meo.
 4 **Et** volebat per multum tempus. Post hæc autem dixit intra se, Et si Deum non timeo, nec hominem reuereor:
 5 **Tamen** quia molesta est mihi hæc vidua, vindicabo illam, ne in nouissimo venies fugillet me.

L

26 Et dixerunt qui audiebant, Et quis potest saluus fieri?

27 Ait illis, Quae impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum.

28 Ait autem Petrus, Ecce, nos dimisimus omnia, & secuti sumus te.

29 Qui dixit eis, Amen dico vobis, nemo est qui reliquit domum, aut parentes, aut fratres, aut uxorem, aut filios propter regnum Dei,

30 Et non recipiat multo plura in hoc tempore, & in seculo futuro vitam aeternam.

31 Assumpsit autem Iesus duodecim, & ait illis, Ecce ascendimus Ierosolymam, & consummabitur omnia quae scripta sunt per Prophetas de Filio hominis.

32 Tradetur enim Genibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur:

33 Et postquam flagellauerint, occident eum, & tertia die resurget.

34 Et ipsi nihil horum intellexerunt: & erat verbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant quae dicebantur.

35 Factum est autem, cum appropinquaret Iericho, caecus quidam sedebat secus viam mendicans.

36 Et cum audiret turbam praeteruentem, interrogabat quid hoc esset.

Iesus seruari potest cequis qui audierit ij ei dicent
אמרין לה אילין דשמעו ומנו משכח למחא ו ישוע

Deum apud possunt non homines quae apud ea dicit
אמר אילין דלוה בנינשא לא משכחן לות אלהא

nos ecce Cephas Simon ei dixit fieri
נבנהן למהוא אמר לה שמעון כאפא הא הנן

amen Iesus ei dixit post te & venimus omnia
נבןן כל מהם ואתין בתרך אמר לה ישוע אמין

aut parentes aut domum qui reliquerit q nemo est vobis ego dico
אמר אנה לכו דליתאנש דשבק בתא או אבהא או

& non Dei regnum propter filios aut uxorem aut fratres
והא או אנתתא או בניא מטל מלכותא דאלהא ולא

vitas venturo & in seculo tempore in hoc multis cu duplicatione recipere
נבןן באפעא סגמא בהנא זבנא ובעלמא דאתא הייא

ieiunij sextae hebdomadis in sabbatho quintae
דחמשה בשבא דשבתא דו דעומא

ascendimus ecce eis & dixit dodecedem sua Iesus & accepit
ודבר ישוע לתרעסרתה ואמר להון הנה סלקין

filium aduersus in pphetis quae scripta sunt omnia & perscietur Ierusalem
אודרשלם ומשתלמן בלהון דכתיבן בנביא על כרה

& conspuet ei & illudent gentibus enim tradetur
ואנשא נשתלם גיר לעממא ונבוחון בה ונרקון

& dicit & occident eum & ignominia eu afficiet & flagellabit eu iuvabitur
אפוחו וננגדוניהו ונצערונהו ונקטלוניהו וליובא

intellegerunt non his ex vnum veru illi resurget tertia
ותלתא נקום הנון דין הדא מן הלון לא אכתבלו

eorum erant sciētes & nō hoc verbum ab eis erat absconditum sed
ולא מכסמא הות מנהון מלתא הדא ולא ידעין הון הלון

sedes vaus caecus Iericho appropinquaret & eu eis quae dicebantur
ותמללן עמיהון וכד קריב לאיריהו סמיא חד יתב

transēuit turbae vocē & audiuit & mendicabat vix manus ad eam
יא על יד אורחא וחדר ושמע קל בנשא דעבר

hic esset quisnam erat & interrogat
מיאל הון דמנו הנא

16 εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, καὶ τίς δύναται ἰσχυρῶς αὐτῶν; 17 ὁ δὲ εἶπε, τὰ ἀδύνατα ἐστὶν ἀπὸ ἀνθρώπων, δυνατὰ δὲ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. 18 εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολούθησάμεν σοί. 19 εἶπε αὐτοῖς, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔστι οὐδὲς ὅς ἀφίκεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, 30 ὁς ἢ μή καταλείψῃ πατέρα καὶ μητέρα, καὶ ἑσθῆν αἰσῶνι τῷ Κυρίῳ ἀκολουθήσας. 31 ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε αὐτοῖς, ἰδοὺ ἡμεῖς ἀγορεύομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ κατασκευασθήσεται καὶ ὑβελωθήσεται, καὶ ἐπιδοθήσεται. 32 ἀποδοθήσεται ἰσχυρῶς ἐδρασί, καὶ κατασκευασθήσεται, καὶ ὑβελωθήσεται, καὶ ἐπιδοθήσεται. 33 καὶ ἡμεῖς ἄσταντες ἀπελεύσομεν ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ τῆς πέτρας αὐτοῦ θοασθήσεται. 34 καὶ ἂν πῶς ἐν τούτων συνήκαμεν, καὶ ἴω, τὸ πῆμα τὸ κακὸν ἡμεῖς οὐκ ἀποδοῦμεν, καὶ ἂν ἴω, καὶ ἂν λέγῃμεν. 35 ἐγγύτη δὲ εἶπε τῶν ἐκείνων, ἀπὸ τῶν εἰς Ἱερουσόλυμα, τοφλὸς τις ἐκάθισεν ἅθροισμα τῶν ἐκείνων. 36 ἀκούσας δὲ ὄχλου ἐπαυροῦ ἰσχυρῶς ἐπηρώτησε τί ἐστὶν τὸ.

Iesu & dixit & clamavit transiit Nazarenus Iesus ei dicunt
אמרין לה ישוע נצרינא עבר: ³⁷
 ante erant qui euntes & ij mei miserere David filij
ברה דרוד ארתם עליו: ³⁸ ואלין דאולין הוו קדמוהי
 erat clamans magis verò ille vt taceret eum erat obinrgates Iesum
דישוע כאין הוובה דנשתוק הו דין יתיראית קעא הוה
 vt vocaret eum & cepit Iesus & stetit mei miserere David fili
ברה דרוד ארתם עליו: ⁴⁰ וקס ישוע ופקד דנקרונתו
 quid ei & dixit interrogavit eum ad se appropinquasset & cum ad se
לותה ובר קרב לותה שאלה: ⁴¹ ואמר לה מנא
 & Iesus vt videam Dne mi dixit verò ille tibi faciam tu vis
צבא אנת אעבר לך הו דין אמר מרי דאחז: ⁴² וישוע
 vidit hora & eadem te seruavit fides tua videto ei dixit
אמר לה הו הימנותך אחיתך: ⁴³ ובר שעתה הוה
 & vniuersus Deum erat & glorificans post eum erat & veniens
ואתא הוה בתרה ומשבת הוה לאלה וכלה
 Deo gloriam erat dans qui viderat populus
עמא דהוה יחב הוה שובחא לאלה:

37 Dixerunt autem ei, quòd Iesus Nazarenus transiret.
 38 Et clamauit, dicens, Iesu Fili Dauid miserere mei.
 39 Et qui præibant, increpabant eum vt taceret: ipse verò multo magis clamabat, Fili Dauid miserere mei.
 40 Stans autem Iesus, iussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogauit illum, dicens,
 41 Quid tibi vis faciam? At ille dixit, Domine, vt videã.
 42 Et Iesus dixit illi, Respice: fides tua te saluum fecit.
 43 Et confestim vidit: & sequebatur illũ, magnificans Deum. Et omnis plebs vt vidit, dedit laudem Deo.

C A P. X I X .

³⁷ קפלאון יט
 cuius nomca vnus vir per Iericho & transiret Iesus ingressus esset & eũ
וכר על ישוע ועבר כאיריחו: ² נברא חד דשמא
 erat & cupiens publicanorum & princeps erat diues Zacchæus erat
הוא זכי עתירא הוה ורב מנסא: ³ ועבא הוה
 quia turba præ erat potens & non quisquã esset Iesum vt viderec
דנחזא לישוע דמנו ולא משבח הוא מן כנשא מטל
 Iesum ante & accurreit Zacchæus erat paruus statura sua
דבקומתה זעור הוה זכי: ⁴ ורהט קדמה לישוע
 similiter quoniam vt eum videret syluestrem in ficum & ascendit
וכלק לה לתתא פכיתתא דנחזוהי מטל דהבורת
 Iesus locum ad eum venisset & cum vt transiret erat futurum
עתיד הוה דנעבר: ⁵ וכר אתא להי דוכתא ישוע
 oportet enim hodie Zacchæe descende festina ei & dixit vidit eũ
חזיה ואמר לה אסתרהב חורת זכי יומנא גיר ולא
 gaudens & excepit eum descendit & festinans sim vt in domo tua
דככיתך אהוא: ⁶ ואסתרהב נחת וקבלה כד חרוא:

1 Et ingressus parãbulabat Iericho.
 2 Et ecce vir nomine Zacchæus, & hic princeps erat Publicanorum, & ipse diues.
 3 Et quæiebat videre Iesum quis esset, & non poterat præ turba, quia statura pusillus erat.
 4 Et præcurrens ascendit in arborem sycomotorum vt videret eũ: quia inde erat transiturus.
 5 Et cum venisset ad locum, suspiciens Iesus vidit illum, & dixit ad eum, Zacchæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere.
 6 Et festinans descendit, & excepit illum gaudens.

37 ἀπὸ τῆς γειτίας δὲ αὐτοῦ, ὁ πρὸς τὸν Ναζαρενοῦ παρεβήκει. 38 καὶ ἐλάλει λέγων, Ἰησοῦ υἱὸς Δαυὶδ, ἤϊε-
 σο με. 39 καὶ οἱ ἐπιπορευόντες ἐπιτίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ παρὰ μὲν οὐκ ἐλάλει, ἢ δὲ Δαυὶδ, ἤϊε σο με.
 40 αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκείλευσεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς αἰχμῆς αὐτοῦ, ἢ ἵσταντος δὲ αὐτοῦ, ἐπιπροσώπων αὐτοῦ. 41 λέ-
 γων, ὅτι θέλεις ποιῆσαι; ὁ δὲ εἶπε, κύριε, τίνα ἀναβήσω. 42 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἀναβήτω· ἢ ποῖος ἐ-
 πιστεύσας. 43 καὶ ἀναβήσας αὐτὸς ἐβλέψεν, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ δεξιᾷ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. καὶ παρὰ ὁ λαὸς ἰδὼν ἐδοκίμα-
 σεν τὸν Ἰησοῦ.
 Κιθ. β.
 1 Καὶ εἰσέλθων διήρχετο πρὸς Ἰεριχὸν. 2 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχι-
 πάλαιος, καὶ εὖτε ἦν πάλαιος. 3 καὶ ἐζητοῦσιν ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν ὅτι ἦν, καὶ οὐκ ἔδυνάμην ἀπὸ τοῦ λαοῦ· ὅτι ἦν μικρὸς ἄνθρωπος.
 4 καὶ προσδραμαίων ἐμπροσώπων αὐτοῦ ἵνα σιωπήσῃ αὐτὸν, ἢ ἵσταντος αὐτοῦ ὁ πρὸς αὐτοῦ ἠκολούθη αὐτῷ δεξιᾷ τῆς χει-
 ρὸς αὐτοῦ. 5 καὶ αὐτὸς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν, τίνα ἀναβήσω; ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, καὶ ἵστη· ἢ ποῖος ἐπιστεύσας αὐτῷ. 6 καὶ ἀναβήσας κατέβη, καὶ ὑποδέξατο αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ.
 L. iij

